

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Eadem doctrina testimonijs Sanctorum Patrum & illustrium Doctorum
comprobatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

gitur apponit, & ideo nullo modo fauet erroribus Illuminatorum tale priuilegium subinaniter, & temere adscribentibus.

Vinde verus, & legitimus sensus huius propositionis, quem ipsa verba satis exprimunt, est, viros contemplatiuos, qui ad illum sublimem statum vnionis cum Deo, qualis in hac vita haberi potest, perueniunt, obtinere quādam similitudinem in subiectione partis inferioris ad superiorem, cum perfectione status innocentie, similitudinem, inquam, non omnimodam propter ea, quæ dicta sunt, sed aliqualem, quatenus rebellio, seu cōtradiçtio partis inferioris ad superiorem adeo minuitur per assuefactionem subiectionis, ac debet obedientie virium inferiorum ad superiores, & per continuum mortificationis ac negationis exercitium, vt iam raro, & debili-ter talem cōtradiçtionem sentiant, & ita maxima quadam quiete, & rectitudine gaudeant.

§. II.

Eadem doctrina testimonijs SS. Patrum, & illustrium Doctorum comprobatur.

QVAM doctrinam communiter docent SS. Patres & Doctores Catholici, & ideo D. Thomasi. 2. quæstione 59. art. 5. & quæst. 61. art. 6. loquens de virtutibus quas vocat purgati animi, sic inquit: *Quædam vero sunt virtutes, iam assequendum diuinam similitudinem, quæ vocantur virtutes purgati animi; scilicet quod prudentia sola diuina intueatur, temperantia terrenas cupiditates necias, fortitudo passiones ignoret, iustitia cum diuina mente perpetuo sedere societur, eam scilicet imitando, quas quidem virtutes diximus esse Beatorum, vel aliquorum in hac vita perfectissimorum.* Et quæstione vnica de virtutibus artic. 4. ad 7. sic inquit: *Tota rebellio irascibilis, & concupiscibilis ad rationem tolli non potest per virtutem, cum ex ipsa natura irascibilis, & concupiscibilis in id, quod est bonum secundum sensum, quandoq; rationi repugnat, licet hoc possit fieri diuina virtute, quæ potens est etiam naturas immutare, nihilominus tamen per virtutem minuitur illa rebellio in quantum prædictæ vires assuefiunt, vt rationi subdantur.* Et artic. 10. ad 14. sic inquit: *Passiones ad malum inclinantes non totaliter tolluntur, nec per virtutem acquisitam, nec per virtutem infusam, &c. Sed tam per virtutem acquisitam, quam infusam huiusmodi passiones modificantur, vt ab his homo non effrenatè moueatur.*

Id ipsum docuit Bonavent. deluminat. Ecclesiæ serm. 1. *Prudentia purgati animi est diuina, non quasi in electione præferre, sed sola nosse, & hac tanquam nihil aliud sit, intueri. Hæc prudentia fuit præcipue in Apostolo Paulo, & Beato Francisco (& inferius) Fortitudo purgati animi est passiones per impassibilitatem ignorare, non vincere, vt necias irasci, cupiasque nihil, hæc fortitudo fuit præcipue in Virgine gloriosa, & Virginibus, Martyribusq; sacris Agnete, Agatha, Lucia, Cecilia, Catharina, Prisca, Christina, (& inferius) Temperantia purgati animi est terrenas cupiditates nō reprimere, sed penitus obliuisci, id est, non sentire, vt patet in cōtemplatiuo Fr. Aegidio (inferius) Iustitia purgati animi est, ita cum supera diuina mente superare, vt seruet perpetuum sum ea sedes imitandum. Quam etiam perfectionem Sanctus Doctor de 7. processio.*

Religi.

B.
Joannis
a Cruce

Opera
mystica

NIV

129

Relig. capite 15. sic declarat: Hac est hominis in hac vita sublimior perfectio, ita vniri Deo, ut tota anima cum omnibus potentijs suis, & viribus in Deum collecta vnus spiritus fiat cum eo, ut nihil meminerit nisi Deum, & omnes affectus in amoris gaudio vniri, in sola conditoris fruitione suauiter quiescant, &c. & paulò inferius subiungit. Quamuis autem omnes virtutum conatus ad hanc perfectionem tendere videantur, tamen specialiter orationis studium ad hoc nititur, ut anima toto affectu, & intellectu, & memoria in Deum feratur, quia alij: postposita anima soli Deo inherere desiderat cum orat. vnde orationis perfectio est, cum anima illud obtinet ad quod orando tendit, ut tota ab infimis abstracta solis iungatur diuinis, nec volens, nec valens aliud sentire nisi Deum, vbi verè quiescit anima, ibi delectatur in splendore lucis, & amenitate diuina dulcedinis, & in securitate pacis, &c.

7. Huc spectat diuisio illa, quã idem D. Bonauent. opusc. de 7. itiner. æternitatis dist. 3. adducit ex Ricar. de S. Victore in prolog. ad lib. de Trinitate, & lib. 5. de contemplatione cap. 12. necnon, & ex auct. lib. de spiritu, & anima tom. 3. apud Augustinum, ex quorum mente triplicem gradum spiritus distinguit, scilicet spiritum in spiritu, spiritum supra spiritum, & spiritum sine spiritu; ex quibus gradibus primò sic ex Ricardo declarat. Spiritus in spiritu esse, tunc rectè asseritur, quando exteriorum omnium obliuiscitur pariter, & ignarus est omnium eorum, quæ in corpore corporaliter aguntur, & illa solum intelligit per memoriam, vel intellectum, quæ in spiritu, & circa spiritum aditantur; vel hoc est spiritum in spiritu esse, semetipsum intrare, & intra semetipsum totum colligere, & ea, quæ circa carnem, seu etiã in carne geruntur interim penitus ignorare, &c. Ecce qualiter quandã ignorantiam contradictionis, seu rebellionis carnis aduersum spiritum in vitis perfectis constituit, eamque doctrinam tradit itiner. 4. dist. 3.

8. Sed adhuc strictius de hac re loquutus fuit D. Amb. octonario 22. in Psalm. 118. vbi explicans illud Cant. 5. Exui tunicam meam, quomodo induam eam: laui pedes meos, quomodo inquinabo eos, sic inquit: veteris igitur hominis vestimentum vitij erroris intextum in lauari regeneratione depositum, nescis quomodo possit induere. studio enim correctionis inolerat obliuio peccatorum, tanta vis consummate emendationis est, ut in quandam puritiam redat spiritualis aetatem, qua vis erroris ignoret, crimen etiam si velut non posset admittere, quia desuerunt usum nosse peccandi, &c. Quæ verba quamuis per quamdam exaggeratione dicta sint, tamen optimè ostendunt perfectionem maximam, ad quam in hac vita potest anima Dei gratia peruenire.

§. III.

Alijs Sanctorum Patrum, & Doctorum illustrium testimonijs, & exemplis eadem doctrina confirmatur.

9. Idipsum optimè declarat D. Dionysius Areopag. in epist. cuius titulus est Ioanni Theologo Apostolo, & Euangelistæ exulanti in Pathmo insula, vbi sic loquitur: Ego quidem, nunquam ita auiens sum, ut aliquid pati arbitrer, sed corporis mala hoc tantum, quod te dydaces sentire credo, &c. Et paulò antea dixerat reperiri viros ad deo spirituales, ut